

altså en klar tendens til, at elpriserne stiger for meget, og det er bl.a. de mange grønne afgifter.

Jeg ved ikke, om ministeren har set det, men i dag har Børsen en opgørelse, der viser, at for en SiD'er har pensepakken og de grønne afgifter betydet en stigning på 114 pct. i udgifterne, men for den heldige direktør er det kun 30 pct. Det vender altså den tunge nedad, at vi har været så voldsomme til at lægge afgifter på bl.a. energiforsyningen.

Det kan ikke blive ved med at gå, og hvis der stadig væk skal være folkelig opbakning til elreformen, så må vi derfor lade være med at læsse flere byrder over på elforsyningen.

Med hensyn til konkurrenceforvridningen er det jo nogle rigtige betragtninger, der bliver gjort i redegørelsen, men der er vores forventninger til, hvordan de andre lande vil agere, måske ikke helt så realistiske. Ministeren sagde til Ritzau den 28. april, at medlemslandene er uenige om VE-udviklingen, og at Europa-Kommissionen har udsendt sine forslag i foreløbig 4 år. Det betyder altså, at der går yderligere 4 år, inden der er fælles regler i EU på det vedvarende energiområde. Men ikke desto mindre er det sådan, at de danske virksomheder jo i øjeblikket ligger under, at de alene skal betale en række PSO-afgifter.

Jeg synes, at den opgørelse, som Jyllands-Posten har lavet den 27. april, og som jeg havde fat i tidligere på dagen, ganske grundigt illustrerer, at nok er Danmark foregangsland, men vi er altså også i den situation, at de andre lande halter så langt bagefter, at det nødvendigvis koster dansk erhvervsliv konkurrenceevne.

Så er det selvfølgelig rigtigt, at det er et glædeligt vidunder med den eksport, vi oplever på vindmølleområdet. Men det kan jo ikke nytte noget, at vi får gode penge for vindmølleeksport, hvis så en række andre danske erhverv har svært ved at konkurrere med de andre europæiske lande.

Når det viser sig, at Kommissionen nu foreløbig har udsendt en VE-reform i 4 år, bør vi klappe hesten i Danmark og sørge for, at udviklingen kan følge en fornuftig takt, sådan at vi ikke ødelægger konkurrenceevnen for vores virksomheder.

Det bliver i redegørelsen nævnt, at et af de områder, man kunne tage fat på med yderligere stramninger, er landbruget. Det vil jeg godt advare imod. Vi har set, hvilke skader vi har gjort på vores gartnerierhverv, og hvis vi gerne vil have gode fødevarer i Danmark, skal det altså

være nogle, der fremstilles af danske landmænd. Vi skal ikke bare overlade det til, at butikkerne bliver fyldt med varer fra alle mulige andre lande, fordi danske landmænd ikke kan klare belastningen længere.

Jeg synes, erfaringen fra gartneriområdet bør få ministeren, regeringen, til at lade være med ensidigt at lægge ekstra belastninger på landbruget. Også set i det lys, at udvidelsen af EU betyder yderligere konkurrence for dansk landbrug, skal vi ikke, som det bliver foreslået her, lægge yderligere energibelastninger på landbruget.

Så er der hele diskussionen om barmarksværker, kraftvarmeværker og de centrale værker. Jeg hører da til dem, der havde håbet på, at vi havde fundet en løsning, ikke nødvendigvis for at løsningen sådan i kroner og øre skulle gå op lige nu, men ud fra, at de mange familier, som er utrygge ved, hvordan deres energiøkonomi er, har vi brug for at give tryk, sådan at folk ikke begynder at fylde alt for meget forskelligt i brændeovne, hvor de både kan afbrænde gamle bildæk, mælkekartoner, og hvad ved jeg, men at folk har tillid til, at deres fjernvarmeforsyning også fungerer, og at det er til rimelige penge.

For mig at se er løsningen, at det er statskassen, der i højere grad må lægge for. De markante afgiftsstigninger, vi oplevede for 10 år siden, da energipriserne faldt, har jo ikke fulgt med ned, samtidig med at energipriserne steg. Så der er et potentiale der, for at man kan få det regnestykke til at gå op, og det håber jeg på hurtigt vil ske.

Så er der den grønne el og det tab, som mange diskuterer. Nu er det jo de forbundne kar, så om det lige præcis er de kilowatt, der er fremstillet til 60 øre, der går via elbørsen i Oslo og bliver solgt for 12 øre, er jo ikke godt at vide.

Men en mulig løsning, som måske også ministeren kunne blive inspireret af, er det grønne bevis, som jeg tidligere selv stod og fægtede med. Nu bor jeg i et område, hvor jeg ikke har brug for at have elvarme, men i stedet for at tvangskonvertere de mennesker, som har elvarme, til anden forsyning, som måske er mere usikker, kunne en løsning jo være, at de fik lov til at fortsætte med deres elvarme, hvis de ligesom jeg købte et bevis på, at de udelukkende anvender grøn strøm. Så havde vi et marked for at afsætte den grønne strøm, og vi sørgede for, at den strøm, der blev brændt af i elradiatorerne, ikke kom fra kulfyrede værker. Jeg synes, det er en løsning, som klart bør overvejes positivt.